

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o likwidacji Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej, zmianie ustawy o Inspekcji Handlowej oraz niektórych innych ustaw zakłada zlikwidowanie funkcjonującego na szczeblu centralnym organu – Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej oraz zajmującego się jego obsługą inspektoratu. Proponowana zmiana ma na celu usprawnienie i ulepszenie aktualnej struktury, w której na szczeblu centralnym istnieją trzy organy – Prezesowi Rady Ministrów podlega Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a jemu z kolei – Główny Inspektor Inspekcji Handlowej, przy czym Główny Inspektor stoi na czele Inspekcji Handlowej, która jako całość, zgodnie z ustawą o Inspekcji Handlowej, podlega Prezesowi UOKiK.

Projektowane zmiany będą miały istotny wpływ na usprawnienie funkcjonowania Inspekcji Handlowej oraz podniesienie efektywności zadań realizowanych przez Prezesa UOKiK i podległą mu Inspekcję Handlową, których zasadniczym celem jest ochrona życia i zdrowia konsumentów, ich bezpieczeństwa oraz interesów ekonomicznych, a także ochrona interesu publicznego. Zmiany te spowodują spłaszczenie struktur administracyjnych poprzez eliminację zbędnego ogniwa. Przekształcenie struktur i utworzenie jednego (zamiast dwóch) organów na szczeblu centralnym wpłynie na większą przejrzystość działań, a w zakresie nadzoru rynku – na przyjęcie jasnych reguł w kontaktach z organem nadzoru rynku. Zmiany pozwolą z jednej strony na stworzenie bardziej efektywnych i sprawnych mechanizmów eliminowania z rynku produktów niezgodnych z wymaganiami określonymi w przepisach prawa, a z drugiej strony przyczynią się do ujednoczenia tych mechanizmów. Oczekuje się, że likwidacja dodatkowego ogniwa na szczeblu centralnym przyczyni się do istotnego zmniejszenia biurokracji, ograniczy czas przepływu informacji i pozwoli tym samym na skoncentrowanie się na najważniejszych – merytorycznych działaniach.

Przede wszystkim przedstawiony projekt ustawy zmienia ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.) – zmiana polega na zastąpieniu Głównego Inspektora Inspekcji

Handlowej – we wszystkich przypadkach, gdy w ustawie wskazywany jest ten organ – Prezesem UOKiK. Zadania Inspekcji będą wykonywane przez Prezesa UOKiK oraz wojewodów przy pomocy wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK będzie kierował Inspekcją przy pomocy istniejącego dzisiaj Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, co oznacza, że zmiany zostaną dokonane w ramach istniejącej i dobrze funkcjonującej struktury. Prezes UOKiK będzie bezpośrednio zlecał kontrolę wojewódzkim inspektorom Inspekcji Handlowej – zamiast pośrednictwa GIIH, a także przygotowywał jej kierunki działań, plany kontroli o zasięgu ogólnopolskim, opracowywał i koordynował działania kontrolne Inspekcji. Takie rozwiązanie przyczyni się z pewnością do uproszczenia procedur i zwiększenia efektywności działań kontrolnych oraz do skrócenia czasu przekazywania istotnych informacji i dokumentów.

Nowelizacja zakłada istotne zmiany w zakresie systemu kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu, uregulowanego w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.). Zasadniczym celem funkcjonowania tego systemu jest dążenie do eliminowania z rynku wyrobów, które nie spełniają zasadniczych lub innych wymagań określonych w dyrektywach nowego podejścia (DNP). System ten tworzą obecnie organy wyspecjalizowane, prowadzące kontrole oraz postępowania administracyjne, oraz Prezes UOKiK jako organ monitorujący. W ramach tego systemu wojewódzcy inspektorzy IH prowadzą kontrole, a Główny Inspektor IH – postępowania administracyjne w zakresie wyrobów podlegających 13 dyrektywom nowego podejścia.

Proponowane w ustawie zmiany mają na celu przeniesienie do UOKiK zadań GIIH związanych z nadzorem nad wyrobami podlegającymi dyrektywom nowego podejścia bez naruszenia dotychczasowej roli Prezesa UOKiK i jego obowiązków związanych z monitorowaniem całego systemu. Rozwiązanie to będzie skutkowało ujednoczeniem zasad funkcjonowania nadzoru rynku dla produktów przeznaczonych dla konsumentów. W rzeczywistości bowiem istnieją bardzo ścisłe powiązania pomiędzy wymaganiami dla wyrobów podlegających przepisom DNP (a co za tym idzie ustawy o systemie oceny

zgodności), przeznaczonych dla konsumentów, oraz dla produktów podlegających ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Z tego względu przeniesienie kompetencji związanych z prowadzeniem postępowań do UOKiK pozwoli na jednolite podejście do zagadnień związanych z bezpieczeństwem towarów przeznaczonych dla konsumentów (bez względu na to, które przepisy regulują te zagadnienia). Przykładem takich powiązań może być kwestia bezpieczeństwa zabawek – co do zasady jest ona uregulowana w dyrektywie nowego podejścia 88/378/EWG, przy czym dyrektywa nie obejmuje wszystkich zagrożeń związanych z niektórymi rodzajami zabawek i w takim przypadku zastosowanie mają przepisy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Przeniesienie do UOKiK postępowań administracyjnych (a także wszystkich czynności powiązanych, takich jak zlecenie, planowanie i koordynowanie kontroli) w stosunku do wyrobów przeznaczonych dla konsumentów, ale objętych wymaganiami dyrektyw nowego podejścia, pozwoli na całościowe jednolite uregulowanie procedur administracyjnych i kontrolnych dla towarów przeznaczonych dla konsumentów. Jest to szczególnie istotne i zasadne z uwagi na specyfikę i wzajemne silne powiązanie przepisów dyrektyw nowego podejścia i ogólnego bezpieczeństwa produktów – chociaż podstawa prawna w przypadku wyrobów objętych DNP, ale przeznaczonych dla konsumentów, jest inna, to cel działań podejmowanych zgodnie z ustawą o systemie oceny zgodności jest taki sam jak w przypadku działań podejmowanych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – jest nim wyeliminowanie z rynku wyrobów, które nie spełniają zasadniczych wymagań, a tym samym mogą być niebezpieczne dla konsumenta.

Ponadto skupienie w jednym miejscu spraw związanych z planowaniem kontroli i prowadzeniem postępowań w sprawie niezgodnych z przepisami wyrobów pozwoli na całościowe ujęcie kwestii zagrożeń i ryzyka stwarzanego przez produkty konsumenckie sprzedawane w Polsce. W efekcie umożliwi sprawniejsze i efektywniejsze wykorzystywanie informacji przekazywanych w ramach systemu RAPEX (system wymiany informacji o produktach niebezpiecznych pomiędzy Komisją Europejską i państwami członkowskimi), którego punktem kontaktowym w Polsce jest UOKiK. Nie będzie już potrzeby

przesyłania informacji o niebezpieczeństwach związanych z wyrobami podlegającymi DNP i przepisom o ogólnym bezpieczeństwie produktów za pośrednictwem GIH – informacja będzie wędrowała bezpośrednio z UOKiK do wojewódzkich inspektoratów Inspekcji Handlowej. Warto podkreślić, że dotychczasowa praktyka pokazała, że mimo posiadania przez GIH dostępu do odczytu systemu RAPEX, działania kontrolne podejmowane są przez inspektorów tylko w odniesieniu do przypadków, które UOKiK przekaże w drodze pisemnej, co oznacza brak sprawnego wykorzystywania narzędzia, jakim jest RAPEX, oraz zgromadzonych w nim informacji.

Skupienie w jednym miejscu spraw związanych z nadzorem rynku nad wyrobami przeznaczonymi dla konsumentów pozwoli na aktywniejszy i pełniejszy udział Polski w działaniach podejmowanych w sferze bezpieczeństwa produktów w Unii Europejskiej. Grono ekspertów w UOKiK, który aktywnie uczestniczy w takich przedsięwzięciach, powiększy się o nowych, którzy będą w stanie wnieść wartościowy wkład do projektów prowadzonych w ramach współpracy państw członkowskich, na pewno również pełniej zostaną wykorzystane doświadczenia oraz zrealizowane wnioski wynikające z uczestnictwa w spotkaniach grup współpracy administracyjnej powołanych w celu wspierania aktywnej współpracy ekspertów zajmujących się nadzorem rynku dla DNP.

W zakresie nadzoru rynku nad ogólnym bezpieczeństwem produktów (którego zasady reguluje ustawa z dnia 13 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 215) oraz – pośrednio – ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.) rola Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej sprowadza się de facto do pośredniczenia w przekazywaniu informacji pomiędzy wojewódzkimi inspektorami Inspekcji Handlowej a UOKiK i odwrotnie. Brak bezpośredniego kontaktu między organami kontroli (wojewódzcy inspektorzy IH) a organem nadzoru, prowadzącym postępowania administracyjne (Prezes UOKiK) znacznie wydłuża czas przekazywania dokumentów (a w konsekwencji opóźnia działania zmierzające do eliminowania z rynku produktów niebezpiecznych), a ponadto jest nieekonomiczny (akta

kontroli są analizowane najpierw w GIiH, a następnie w UOKiK, a więc działania te dublują się). Zdarza się również, iż – w związku z wielokrotnym przepisywaniem tych samych informacji – dochodzi do pomyłek i nieścisłości.

Niedogodności te zostaną wyeliminowane poprzez zastąpienie Głównego Inspektora IH Prezesem UOKiK – do tego sprowadzają się zmiany w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy także oczekiwać, że po likwidacji GIiH możliwa będzie szybsza eliminacja z rynku produktów niebezpiecznych i skrócony będzie czas prowadzenia postępowań przez Prezesa UOKiK. Prezes UOKiK zyska ponadto bardziej bezpośredni wpływ na możliwość oceny pracy wojewódzkich inspektoratów IH, a tym samym – kontrolę nad wykorzystaniem potencjału kadrowego oraz przedmiotowym i terytorialnym rozplanowaniem kontroli.

Przygotowując przedmiotowy projekt przeprowadzono analizę przepisów, które nakładają na Inspekcję Handlową obowiązki z zakresu kontroli. W większości przypadków jako organ właściwy do przeprowadzania kontroli wskazana jest Inspekcja Handlowa. Jedynie w przypadku ustawy o pracownikach urzędów państwowych, ustawy o języku polskim, ustawy o cenach, ustawy o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych oraz o Krajowym Systemie Informatycznym, ustawy o wyrobach stosowanych w medycynie weterynaryjnej, ustawy o wyrobach medycznych, ustawy o służbie cywilnej oraz ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, zaistniała konieczność wprowadzenia zmian i zastąpienia Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Projekt ustawy przewiduje, że osoby zajmujące stanowiska Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej, jego zastępcy, dyrektora, jego zastępcy oraz kierownika laboratorium kontrolno-analitycznego wejdą z dniem likwidacji Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej do państwowego zasobu kadrowego. W związku z przejściem przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów spraw, którymi zajmował się Główny Inspektorat Inspekcji Handlowej i laboratoriów, które jemu podlegały uzasadnione jest stworzenie możliwości

wykorzystania potencjału osobowego kadr kierowniczych Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej.

Po wejściu w życie projektowanej ustawy zmieniają się także nieznacznie zasady planowania kontroli jakości paliw. Aktualnie zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pełni funkcję Zarządzającego systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, a swoje zadania realizuje przy pomocy Inspekcji Handlowej. Niektóre zadania Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej w ramach systemu, które w większości mają charakter umowny, przejąłby Prezes UOKiK, inne zostałyby zniesione jako niepotrzebne. Przykładem tych ostatnich jest przedstawianie Zarządzającemu okresowych planów kontroli jakości paliw po tym jak Prezes UOKiK ustali Program kontroli jakości paliw, który zawiera wytyczne co do zakresu okresowych planów kontroli. Po likwidacji GIiH będzie przygotowywany bezpośrednio przez Zarządzającego systemem tylko jeden program kontroli, co w znacznym stopniu uprości procedurę planowania kontroli. W konsekwencji planowanie kontroli odbywać się będzie wyłącznie w UOKiK, co pozwoli uniknąć niepotrzebnego (umownego) dzielenia zadań pomiędzy Prezesa UOKiK oraz Głównego Inspektora IH. Program kontroli sporządzany przez Zarządzającego stanowiłby bezpośrednią podstawę dla prowadzenia kontroli jakości paliw przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej, a inspektorzy podejmowałiby kontrolę u przedsiębiorców wskazanych bezpośrednio przez UOKiK.

Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w dwóch przypadkach, stanowi, iż Zarządzający i Główny Inspektor IH są równorzędnie uprawnieni do podejmowania działań (wyznaczania dodatkowych podmiotów do kontroli poza minimalnymi liczbami w przypadku uzyskania informacji o niewłaściwej jakości paliw lub zaistnienia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia niewłaściwej jakości paliw i wyznaczania w przypadku stwierdzenia niewłaściwej jakości paliwa u kontrolowanego przedsiębiorcy, przedsiębiorcę, który dostarczył to paliwo celem przeprowadzenia u niego kontroli). Nie ma żadnych przeszkód, aby zadania te realizował wyłącznie

Zarządzający, a przyjęcie powyższego rozwiązania nastąpiło już na poziomie ustawowym, co stanowiłoby o większej przejrzystości procedury kontroli jakości paliw.

Główny Inspektor Inspekcji Handlowej sporządza i przekazuje Zarządzającemu okresowe sprawozdania i roczne raporty zawierające wyniki przeprowadzonych kontroli jakości paliw. Są one przygotowywane na podstawie dokumentów sporządzonych przez wojewódzkich inspektorów IH, tj. na podstawie analiz wyników kontroli jakości paliw, okresowych sprawozdań i rocznych raportów i w rzeczywistości stanowią one powielenie zawartych w nich informacji. Dokumenty przedstawiane dotychczas przez wojewódzkich inspektorów IH Głównemu Inspektorowi IH mogą stanowić zatem wystarczającą i zarazem bezpośrednią podstawę dla raportów sporządzanych przez Zarządzającego.

Mając na względzie powyżej przytoczone kwestie, należy stwierdzić, iż likwidacja GIIH spowoduje uproszczenie i usprawnienie funkcjonowania dotychczasowego systemu. Wykluczenie dodatkowego ogniwa pomiędzy UOKiK a wojewódzkimi inspektoratami Inspekcji Handlowej, jakim jest GIIH, będzie oznaczało pozostawienie planowania kontroli jakości paliw w kompetencji jednego organu, tj. Prezesa UOKiK i wyeliminowanie sztucznego podziału zadań logistycznych i planistycznych w ramach systemu. Niewątpliwie nowe rozwiązanie wpłynie także na ujednoczenie i skrócenie procedur podejmowania decyzji w ramach systemu oraz wyeliminowanie zbędnego powielania dokumentów, np. sprawozdań z wynikami kontroli jakości paliw i informacji w nich zawartych.

Zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Prezes UOKiK pełni ściśle określone role, tj. odpowiednio organu sprawującego nadzór nad ogólnym bezpieczeństwem produktów oraz zarządzającego systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W kontekście przedmiotowego projektu ww. role Prezesa UOKiK będzie wykonywał wyłącznie jako Prezes Urzędu (nie jako organ Inspekcji Handlowej), a jego zadania – w każdej z tych ustaw – zostały konkretnie określone, zatem wątpliwości, co do tego, czy

Prezes UOKiK będzie działał na mocy powyższych ustaw jako Prezes Urzędu, czy jako organ Inspekcji Handlowej, nie będą miały miejsca.

Natomiast zgodnie z projektowaną zmianą ustawy o systemie oceny zgodności Prezes UOKiK z jednej strony będzie wykonywał zadania organu wyspecjalizowanego (jako organ Inspekcji Handlowej), z drugiej strony Prezes UOKiK będzie pełnił także rolę organu monitorującego funkcjonowanie systemu kontroli wyrobów. Jednakże zadania w ramach jednej i drugiej funkcji zostały w projekcie sprecyzowane i wyraźne od siebie oddzielone. Do zadań Prezesa UOKiK jako organu wyspecjalizowanego będzie należało w szczególności: prowadzenie postępowań w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z zasadniczymi lub innymi wymaganiami oraz przygotowywanie okresowych planów kontroli Inspekcji Handlowej. Natomiast jako organ monitorujący funkcjonowanie systemu kontroli wyrobów Prezes UOKiK będzie współpracował z innymi organami wyspecjalizowanymi, przekazywał innym organom wyspecjalizowanym informacje wskazujące, że wyrób wprowadzony do obrotu lub oddany do użytku nie spełnia zasadniczych lub innych wymagań, prowadził rejestr wyrobów niezgodnych z zasadniczymi lub innymi wymaganiami oraz gromadził informacje dotyczące kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku. Zakres zadań stawianych przed Prezesem UOKiK jako organem wyspecjalizowanym oraz przed Prezesem UOKiK jako organem monitorującym funkcjonowanie systemu kontroli wyrobów będzie miał charakter całkowicie rozłączny.

W związku z powyżej przedstawionym sposobem podziału funkcji Prezesa UOKiK w nowelizowanych ustawach bez zmian pozostają formy inicjowania przez Prezesa UOKiK kontroli prowadzonych przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. W tych przypadkach, gdzie Prezes UOKiK będzie działał jako Prezes Urzędu kontrola będzie wszczynana na jego wniosek, natomiast w przypadkach, gdy będzie działał jako organ Inspekcji Handlowej, kontrola będzie zlecana. W związku z tym w przypadku ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK będzie działał jako Prezes Urzędu, zatem będzie uprawniony do wnioskowania o przeprowadzanie kontroli. Analogiczna konstrukcja inicjowania kontroli przez Prezesa UOKiK będzie

obowiązywała na mocy ustawy o systemie oceny zgodności – w ramach wykonywania przez Prezesa UOKiK zadań jako organu monitorującego funkcjonowanie systemu kontroli wyrobów. Natomiast na gruncie nowelizowanych przepisów ustawy o Inspekcji Handlowej Prezes UOKiK będzie organem wyższego stopnia w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej. Z tytułu ww. podległości organizacyjnej Prezes UOKiK będzie zatem uprawniony do zlecania kontroli wojewódzkim inspektorom Inspekcji Handlowej.

Projekt wprowadza również niewielkie zmiany do ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660). Skreślony zostaje przepis statuujący podległość Inspekcji Handlowej Prezesowi Urzędu oraz regulujący kwestie przedkładania i zatwierdzania kierunków działania Inspekcji Handlowej, planów kontroli i raportów. Skreślony zostaje również przepis umożliwiający Prezesowi podawanie do publicznej wiadomości informacji o wynikach kontroli, gdyż taki przepis zostaje wprowadzony do ustawy o Inspekcji Handlowej (art. 3 pkt 6 projektu).

Główny Inspektor Inspekcji Handlowej jest jednostką podległą Prezesowi UOKiK, co oznacza, iż część czynności o charakterze organizacyjno-finansowym wykonywana jest w sposób podwójny lub znacznie dłuższy. Wskazać należy przede wszystkim na sprawy o charakterze finansowym, które wymagają od UOKiK stałego przekazywania środków finansowych na działalność GIiH (z jednoczesną bieżącą kontrolą stanu środków), kontrole sprawozdań, konieczność sporządzania sprawozdań łącznych i zbiorczych, uzgadniania na każdym etapie prac zarówno związanych z planowaniem budżetu jak i jego wykonaniem oraz szereg innych prac uzgodnieniowo-konsultacyjnych, które nie miałyby miejsca w przypadku konsolidacji obu instytucji.

Ponadto, w wyniku kontroli NIK za 2006 rok i stwierdzonych w GIiH uchybień, Urząd otrzymał wniosek o objęcie GIiH kontrolą ex ante w zakresie prowadzonych postępowań o udzielanie zamówień publicznych, co również jednoznacznie wskazuje na brak samodzielnej zdolności GIiH w tym zakresie oraz konieczność ponoszenia przez Urząd odpowiedzialności za zewnętrzne błędy, co w przypadku likwidacji GIiH również nie miałyby miejsca. Dodatkowo

należy wskazać, iż kontrole realizowane przez Urząd w GIIH dwukrotnie zakończyły się skierowaniem zawiadomienia o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych w Inspekcji.

W aspekcie organizacyjnym, finansowym i administracyjnym likwidacja GIIH oznaczać będzie jednoznacznie, iż czas niezbędny na dokonanie określonych czynności ulegnie znacznemu skróceniu (brak „pośrednika” oraz brak konieczności zwracania materiałów do poprawy), i będzie można z większą skutecznością unikać błędów, które w działaniach GIIH wskazywane były zarówno w kontrolach UOKiK, jak i NIK.

Przewiduje się, że cały majątek GIIH (łącznie z laboratoriami) zostanie przejęty automatycznie przez UOKiK, podobnie jak wszystkie należności i zobowiązania. Pracownicy GIIH staną się pracownikami UOKiK, a po upływie trzech miesięcy ich umowy o pracę wygasną chyba, że zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy i płacy a warunki te zostaną przez nich przyjęte. Przewiduje się, że po zlikwidowaniu GIIH i przejęciu jego zadań przez UOKiK, około 60% osób zatrudnionych dzisiaj w GIIH będzie w UOKiK realizowało te zadania, co oznacza zmniejszenie zatrudnienia o około 40% w stosunku do aktualnego zatrudnienia w GIIH. Znaczna część osób zostanie zatrudniona w Departamencie Nadzoru Rynku w UOKiK – realizującym zadania wynikające z ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, systemie oceny zgodności i systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Konieczne będzie również zwiększenie zatrudnienia w Departamencie Środków Pomocowych, Budżetu i Administracji, zajmującym się kwestiami finansowymi, administracyjnymi oraz kadrowymi. Wzmocnione kadrowo, choć w mniejszym stopniu, zostaną również Departament Prawny i Orzecznictwa Europejskiego oraz Departament Polityki Konsumenckiej. Przewiduje się ponadto stworzenie nowego departamentu, którego zadaniem będzie koordynacja działań wojewódzkich inspektorów IH, bezpośrednie kontaktowanie się z nimi oraz systematyczne prowadzenie audytów w wojewódzkich inspektoratach Inspekcji Handlowej.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej.

W trakcie uzgodnień nie wpłynęło żadne zgłoszenie o zainteresowanie pracami nad projektem ustawy na podstawie ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Projekt ustawy jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje ustawa

Skutki ustawy dotyczą przede wszystkim organów publicznych – Prezesa UOKiK oraz Inspekcji Handlowej i będą polegały na uproszczeniu struktury organizacyjnej instytucji, które są ze sobą ściśle powiązane. Ustawa będzie miała ponadto wpływ na usprawnienie i znaczne przyspieszenie procedur kontrolnych, co jest niewątpliwie korzystne dla przedsiębiorców – podmiotów kontroli i stron w postępowaniach administracyjnych. Jednocześnie oznacza to skuteczniejszą i bardziej efektywną walkę w interesie konsumentów – zapewnienia im bezpieczeństwa oraz ochrony interesów ekonomicznych. Zmiany spowodują ponadto likwidację zbędnego ogniwa administracyjnego, co będzie miało istotne znaczenie dla konsumentów, spowoduje bowiem przybliżenie administracji dla konsumentów.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy był przedmiotem uzgodnień międzyresortowych oraz z organizacjami przedsiębiorców.

Projekt był konsultowany z:

- Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
- Krajową Izbą Gospodarczą,
- Business Centre Club.

Organizacje te nie zgłosiły uwag do projektu ustawy.

3. Skutki wprowadzenia ustawy

- a) wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Zakłada się, że projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na wydatki sektora finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego. Należy jednak zauważyć, że

budżet Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej na rok 2008 powinien zostać zwiększony. Niski poziom płac w Głównym Inspektoracie Inspekcji Handlowej powoduje masowe odejścia osób tam zatrudnionych. Dotyczy to w szczególności osób wykształconych, bardzo często kierunkowo, które zdobyły już doświadczenie w pracy i przeszły szereg szkoleń. Dlatego też należałoby dążyć do zrównania ich płac z zarobkami pracowników UOKiK. Niewątpliwie oszacowanie kosztów, które powstaną w związku z przejściem przez UOKiK Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej jest trudne, ponieważ zależność będzie również od decyzji poszczególnych osób zatrudnionych w GIiH. Do tych kosztów zaliczyć należy odprawy wypłacane w związku z przejściem na emeryturę, czy też odprawy związane z wygaśnięciem lub rozwiązaniem stosunku pracy w związku z likwidacją urzędu. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zakłada, że środki finansowe na te cele powinny zostać pokryte z budżetu GIiH na rok 2008.

Natomiast przeprowadzenie zmian organizacyjnych nastąpi bez ponoszenia dodatkowych kosztów.

b) wpływ regulacji na rynek pracy

Ustawa zakłada zmniejszenie zatrudnienia w sektorze administracji publicznej – o około 40% osób (tj. 30 osób) zatrudnionych aktualnie w Głównym Inspektoracie Inspekcji Handlowej. Zakłada się, że Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów przejmując zadania GIiH (jednocześnie majątek tej instytucji i pracowników), będzie je realizował przy zmniejszonej – w stosunku do dzisiejszego zatrudnienia w GIiH – ilości pracowników.

c) wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie ustawy nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki. Niewątpliwie jednak odniesie pozytywne skutki dla przedsiębiorców poprzez skrócenie czasu kontroli.

d) wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie ustawy nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionów.